

Posudek vedoucího bakalářské práce

Petra Benešová: Regionální značení jako faktor identity a rozvoje regionu

Vedoucí: Tomáš Samek, M.A.

Bakalářská práce Petry Benešové se snaží přijít na to, jaký mají regionální produkty vliv na rozvoj Broumova a formování tzv. regionální identity. V případě této práce se jako její poslední vedoucí ocitám v nelehké situaci: studentka ke mně přestoupila od jiného pedagoga, který už na katedře neučí, a to s projektem ve vysokém stadiu rozpracovanosti, takže téma nebylo možné radikálněji měnit. Přitom šlo o téma, které podle mého chápání spadá spíše do sociální geografie, tedy oboru, jemuž jsem se nikdy nevěnoval a jehož některé stránky se spíše studují na přírodovědeckých fakultách (což ostatně nepřímě dokládá i pohled do závěrečné bibliografie). Toto není v žádném případě kritika první vedoucí práce, spíše přiznání vlastní nedostatečnosti v tom, abych jako druhý vedoucí smysluplně pokračoval v tématu tak, jak bylo rozehráno.

Student nemá a nemůže být penalizován za to, že jeho původní vedoucí s ním již nemůže pracovat; zároveň jako poměrně pozdní vedoucí této práce musím přiznat, že terminologie, se kterou text pracuje, je mi poněkud cizí a některé kategorie mi připadají poněkud diskusní. Autorka přitom jejich jednoznačnou definici nepodává, nebo pokud ji podá, nedrží se definovaného významu v celém textu a různé kontexty nasvětlují téma stále nově, takže v textu jako by stálo unikala jediná společná nit', která by měla být jeho spojnicí. To může být i výhoda, ale přesto si při čtení této práce místy nevím rady, kam vlastně text směřuje, neboť se mi zdá, že často směřuje různá témata: regionální značky, marketizační strategie, lokální patriotismus, certifikaci výrobků, dotační politiku, tradice, výrobu i spotřebu atd.

K odpovězení výzkumných otázek používá autorka pozorování s různou mírou zúčastněnosti i rozhovory, ale opět jako by scházel ústřední fokus práce. Ta kolem tématu spíše téká (často ovšem se zajímavými postřehy), než aby ho soustředěně zpracovávala. Láska k regionu není nic hodného posměchu, spíše naopak; ale přesto zůstávám na rozpacích, je-li s ní marketizace regionální identity tak snadno spojována, jako se to děje na některých místech textu. Nemůže to být i tak, že tato marketizace, která nepochybně někomu prospívá, může něčemu jinému škodit - ať už

jde o producenty nebo prvky regionálního rázu? Řekl bych, že dialektika tohoto působení je jemnější a komplexnější, než jak to sugeruje autorka.

Formulačně je práce povětšinou srozumitelná, byť nejasné úseky v ní najdeme také. Např. sociální síť definuje autorka touto větou: "Základní sociální sítí je mezi vlastní rodinou, která je také základním článkem naší společnosti." Věta je jednak nejasná, jednak zatížená jistou ideologií, což by nevadilo, kdyby ta ideologie byla rozpoznána, pojmenována a reflektována, jenže právě to se neděje.

Ne zcela jasné je i to, k jaké odpovědi na výzkumnou otázku autorka dospívá: např. na jedné a téže straně čteme, že a) "regionální značka podle mého výzkumu identitu vyloženě netvoří" a - jen o pár odstavců předtím - b) "regionální produkty mají pozitivní vliv na rozvoj regionu a formování jeho identity" (s. 45). Má-li něco pozitivní vliv na formování identity, pak ji podle mého chápání nutně i spoluutváří. Po důkladnějším přečtení dané pasáže lze přijít na to, jak to patrně autorka myslí, ale vyjádřeno je to způsobem, který přináší víc otázek než odpovědí.

Závěrečná bibliografie se vyznačuje několika nedostatky:

Některé publikace jsou uvedeny dvakrát i vícekrát v identické podobě (např. Hudečková 2006), jiné naopak vůbec nenajdeme, ačkoli se na ně text odvolává (Chromý 2009 uvedený na str. 12). Pomímám to, že v antropologii se používá jiná citační norma, jelikož tyto normy bývají kolísavé i uvnitř každé vědní disciplíny. Přesto bibliografie neodpovídá žádnému běžně rozšířenému citačnímu úzu. V textu však autorka na mnoha místech cituje správně.

Pravopisně není text dokonalý, nicméně vcelku ho lze po této stránce akceptovat. O něco horší jsou nedotaženosti stylistického rázu. Přesto je v textu uložen velký kus práce; autorka projevuje kladný vztah k tématu, byť ho není s to sevřít v pojmově pevnější tvar.

Práce vždy hodnotím vzhledem k průměru ostatních prací, s nimiž se v rámci katedry setkávám. **Doporučuji ji k ohajobě** a navrhuji pro ni známku **velmi dobře minus**.

